

- 2) Om direktivet inte utesluter viss reglering i detta fall, är det då fråga om ett avtal i den mening som avses i artikel 5 i direktivet eller om något annat? För det fall det är ett avtal och för det fall det inte är ett avtal, är direktivet då tillämpligt i det aktuella fallet?
- 3) Omfattas denna typ av faktiska avtal av direktivet oberoende av när de har uppkommit, eller gäller direktivet bara för nyförvärvade lägenheter eller – ännu snävare – bara för nybyggda lägenheter (alltså användaranläggningar som ansöker om anslutning till fjärrvärmenätet)
- 4) Om direktivet är tillämpligt, strider i så fall den nationella bestämmelsen mot artikel 5.1 jämförd med artikel 5.2, i vilka en rätt respektive en principiell möjlighet att säga upp rättsförhållandet föreskrivs?
- 5) Om ett avtal ska ingås, finns det då formkrav för detta, och hur omfattande ska den information vara som ska lämnas till förbrukaren (i det aktuella fallet den enskilda ägaren till lägenheten och inte samfälligheten)? Påverkar den omständigheten att information inte har lämnats och gjorts tillgänglig i rätt tid uppkomsten av rättsförhållandet?
- 6) Krävs det en uttrycklig ansökan, alltså en formellt uttryckt vilja från förbrukarens sida, för att vederbörande ska bli part i ett sådant rättsförhållande?
- 7) Om ett avtal har ingåtts, formellt eller informellt, ingår då uppvärmningen av de gemensamma delarna av byggnaden (särskilt trapphuset) i föremålet för avtalet, och har förbrukaren beställt denna del av tjänsten, om det i detta avseende inte finns någon uttrycklig ansökan från vederbörande eller ens från hela samfälligheten (till exempel om värmeelementen har avlägsnats, vilket man kan utgå från i de allra flesta fall – de sakkunniga nämner nämligen inga uppvärmningsanordningar i de gemensamma delarna av byggnaden)?
- 8) Har det för ägarens egenskap av förbrukare, som har ansökt om uppvärmning av de gemensamma delarna i byggnaden, betydelse (eller gör det skillnad) att värmeförsörjningen i vederbörandes ägarlägenhet har avbrutits?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (Text av betydelse för EES) (EUT L 304, 2011, s. 64)

Överklagande ingett den 5 januari 2018 av Oleksandr Viktorovych Klymenko av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 8 november 2017 i mål T-245/15, Klymenko mot rådet

(Mål C-11/18 P)

(2018/C 094/15)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Oleksandr Viktorovych Klymenko (ombud: M. Phelippeau, avocate)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska upphäva tribunalens dom (sjätte avdelningen) av den 8 november 2017 i mål T-245/15.

Klaganden yrkar att domstolen ska bifalla de yrkanden som framställdes i målet vid tribunalen, avseende:

— ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2015/364 av den 5 mars 2015 ⁽¹⁾, och rådets genomförandeförordning (EU) 2015/357 av den 5 mars 2015 ⁽²⁾

— ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2016/318 av den 4 mars 2016 ⁽³⁾, och rådets genomförandeförordning (EU) 2016/311 av den 4 mars 2016 ⁽⁴⁾,

— ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2017/381 av den 3 mars 2017 ⁽⁵⁾, och rådets genomförandeförordning (EU) 2017/374 av den 3 mars 2017 ⁽⁶⁾,

i den mån dessa rör klaganden, och förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna i målet om överklagande och om ansökan om ogiltigförklaring i inlagan om justering.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet åberopar klaganden tre grunder.

För det första hävdar klaganden att tribunalen begick ett misstag när den fann att Europeiska unionens råd hade angett aktuella och specifika skäl som motiverade införandet av restriktiva åtgärder mot honom och att tribunalen saknade fog för att beskriva den ukrainska åklagarmyndigheten såsom ett "högt domstolsorgan".

För det andra hävdar han att tribunalen hade fel när den slog fast att förteckningskriterierna i rättakterna motsvarade målsättningarna med Gusp.

För det tredje hävdar han att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den slog fast att den restriktiva åtgärden inte utgjorde ett åsidosättande av rätten till egendom.

⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2015/364 av den 5 mars 2015 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 62, 2015, s. 25).

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/357 av den 5 mars 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 62, 2015, s. 1).

⁽³⁾ Rådets beslut (Gusp) 2016/318 av den 4 mars 2016 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 60, 2016, s. 76).

⁽⁴⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2016/311 av den 4 mars 2016 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 60, 2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets beslut (Gusp) 2017/381 av den 3 mars 2017 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 58, 2017 s. 34).

⁽⁶⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2017/374 av den 3 mars 2017 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 58, 2017, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Svea hovrätt (Sverige) den 11 januari 2018 – Textilis Ltd, Ozgur Keskin / Svenskt Tenn Aktiebolag

(Mål C-21/18)

(2018/C 094/16)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Svea hovrätt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Textilis Ltd, Ozgur Keskin

Svarande: Svenskt Tenn Aktiebolag

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2424 ⁽¹⁾ av den 16 december 2015 om ändring av rådets förordning (EG) 207/2009 om gemenskapsvarumärken m.m. tolkas så att artikel 7.1 e) iii) i den nya lydelsen är tillämplig vid en domstols ogiltighetsprövning (enligt artikel 52.1 a) varumärkesförordningen) som sker efter att ändringen trätt i kraft, dvs. efter den 23 mars 2016, även om talan avser ogiltighetsförklaring där talan väckts före detta datum och alltså avser ett varumärke som registrerats dessförinnan?